

Ten derde heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en/of een kennelijke beoordelingsfout gemaakt door te oordelen dat de vrijstellingen, indien zij een selectief voordeel zouden toekennen (*quod non*), niet op basis van administratieve uitvoerbaarheid konden worden gerechtvaardigd.

Ten vierde heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door het arrest van 12 september 2006, Cadbury Schweppes en Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU:C:2006:544), niet naar behoren te onderzoeken en toe te passen, zij het bij het onderzoek van het referentiestelsel en van het selectief voordeel, dan wel bij de analyse van de vraag of de vrijstellingen (of een daarvan) gerechtvaardigd kunnen (kan) zijn ter bescherming van de vrijheid van vestiging krachtens artikel 49 VWEU. Voorts of subsidiair heeft het Gerecht zijn vaststellingen op dit punt ontoereikend gemotiveerd.

(¹) PB 2019, L 216, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 19 augustus 2022 — Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) / Fallimento Esperia SpA, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Zaak C-558/22)

(2022/C 441/13)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Verwerende partij: Fallimento Esperia SpA, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Prejudiciële vragen

Staan:

- artikel 18 VWEU, voor zover op grond daarvan binnen de werkingssfeer van de Verdragen elke discriminatie op grond van nationaliteit verboden is;
- de artikelen 28 en 30 VWEU, voor zover op grond daarvan invoerrechten en maatregelen van gelijke werking verboden zijn;
- artikel 110 VWEU, voor zover het op grond daarvan verboden is op ingevoerde producten hogere belastingen te heffen dan die welke, al dan niet rechtstreeks, op gelijksoortige nationale producten worden geheven;
- artikel 34 VWEU, voor zover op grond daarvan alle maatregelen met een gelijke werking als kwantitatieve invoerbeperkingen verboden zijn;
- de artikelen 107 en 108 VWEU, voor zover het op grond daarvan verboden is steunmaatregelen die niet ter kennis van de Commissie zijn gebracht en die onverenigbaar zijn met de interne markt, tot uitvoer te brengen;
- richtlijn 2009/28/EG (¹), voor zover deze tot doel heeft de handel in groene stroom binnen de EU te bevorderen en tegelijk een toename van de productiecapaciteit van de afzonderlijke lidstaten te stimuleren,

in de weg aan een nationale wettelijke regeling als hierboven beschreven, die importeurs van groene stroom een financiële last oplegt die niet van toepassing is op nationale producenten van hetzelfde product?

- (¹) Richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en houdende wijziging en intrekking van richtlijn 2001/77/EG en richtlijn 2003/30/EG (PB 2009, L 140 blz. 16)

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria regionale per il Friuli Venezia Giulia (Italië) op 23 augustus 2022 — Ferriere Nord SpA e a. / Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Agenzia delle entrate — Riscossione

(Zaak C-560/22)

(2022/C 441/14)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione tributaria regionale per il Friuli Venezia Giulia

Partijen in het hoofdgeding

Appellantes: Ferriere Nord SpA, SIAT — Società Italiana Acciai Trafilati SpA, Acciaierie di Verona SpA

Geïntimeerden: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Agenzia delle entrate — Riscossione

Prejudiciële vraag

“Kan artikel 5 bis van voorlopig wetsbesluit nr. 1 van 24 januari 2012 (zoals gewijzigd bij omzettingwet nr. 27 van 24 maart 2012) — waarbij aan artikel 10 van wet nr. 287/1990 de leden 7 ter en 7 quater zijn toegevoegd — op grond waarvan de institutionele activiteit van de Italiaanse autoriteit ter verzekering van de mededinging en de marktwerking uitsluitend wordt gefinancierd door een “bijdrage” die alleen moet worden betaald door kapitaalvennootschappen (zowel Italiaanse kapitaalvennootschappen als buitenlandse die in Italië filialen hebben met een permanente vertegenwoordiging die in het handelsregister moeten worden ingeschreven) waarvan de totale inkomsten meer dan 50 miljoen EUR bedragen, en die derhalve niet op billijke en evenredige wijze wordt opgelegd aan alle op de markt opererende ondernemingen, ten behoeve waarvan (naast consumenten) die autoriteit haar activiteiten verricht, worden uitgelegd op een wijze die verenigbaar is met het Unierecht, in het bijzonder:

- artikel 4, lid 3, VEU (beginsel van loyale samenwerking);
- de beginselen die aan de interne markt ten grondslag liggen (met inbegrip van het recht van vestiging en het vrije kapitaalverkeer);
- de artikelen 101, 102 en 103 VWEU;
- verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het EG (¹)-Verdrag (thans de artikelen 101 en 102 VWEU);
- richtlijn (EU) 2019/1 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot toekenning van bevoegdheden aan de mededingingsautoriteiten van de lidstaten voor een doeltreffendere handhaving en ter waarborging van de goede werking van de interne markt (²) (met name de overwegingen 1, 6, 8, 17 en 26, artikel 1, lid 1, artikel 2, punt 10, en artikel 5, lid 1);

gelezen in het licht van artikel 17, lid 1 (recht op eigendom), artikel 20 (gelijkheid voor de wet), artikel 21, lid 1 (gelijke behandeling), en artikel 52, lid 1 (evenredigheidsbeginsel), van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;